

20.

Обряди і благословення священства

У цьому розділі наведено інструкції щодо виконання обрядів священства і надання благословень. Президенти колів і єпископи повинні також знати політику щодо обрядів, яку наведено в *Довіднику 1*, розділ 16.

20.1

Загальні інструкції

Обряд є священною дією, такою, як хрищення, що виконується повноваженням священства. Обряди хрищення, конфірмації, висвячення у Мелхиседекове священство (для чоловіків) і храмовий ендаумент та храмове запечатування необхідні для піднесення всіх підзвітних людей. Їх називають спасительними обрядами. Складовою кожного зі спасительних обрядів є укладання отримувачем завітів з Богом.

Для виконання спасительних обрядів необхідний дозвіл провідника священства, який тримає відповідні ключі або діє під керівництвом особи, яка тримає ці ключі. Такий дозвіл також вимагається для надання імені і благословення дитини, освячення могили, надання патріаршого благословення та підготовки, благословення і рознесення причастя. Носії Мелхиседекового священства можуть освячувати олію, благословляти хворих, давати батьківські благословення та інші благословення втішення і поради без отримання спершу дозволу від провідника священства.

Брати, які виконують обряди і надають благословення, повинні готувати себе, живучи гідно й намагаючись отримати скерування Святого Духа. Вони мають виконувати кожний обряд або давати кожне благословення з достоїнством та пересвідчуватися в тому, що дотримані наступні вимоги:

1. Це має робитися в ім'я Ісуса Христа.

2. Це має робитися повноваженням священства.

3. Це має робитися з дотриманням всіх необхідних процедур, таких як: використання певних слів чи освяченої олії.

4. На це отримано дозвіл від головуючого провідника, який тримає відповідні ключі (як правило, єпископа або президента колу), якщо необхідно, відповідно до інструкцій у цьому розділі.

Провідник священства, який наглядає за виконанням обряду або наданням благословення, має пересвідчитися в тому, що людина, яка виконує або дає його, має необхідне повноваження священства, є гідною і знає відповідні процедури та дотримується їх. Провідники також прагнуть зробити обряд чи благословення благоговійною і духовною подією.

Коли виконання обрядів чи надання благословень відбувається на причасних зборах, єпископ пересвідчується в тому, що вони виконані правильно. Щоб не викликати збентеження у носія священства, єпископ тихо виправляє помилки тільки в тому разі, якщо суттєві елементи обряду чи благословення сказано чи виконано невірною.

Особи, які дають благословення священства, промовляють слова благословення ("Я [або ми] благословляю[ємо] тебе/вас, щоб ..."), і не кажуть слів молитви ("Небесний Батьку, будь ласка, благослови цю людину, щоб ...").

20.1.1

Участь в обрядах і благословеннях

Тільки брати, які мають необхідне священство і є гідними, можуть виконувати обряд чи давати благословення або стояти в колі. Кількість братів, які беруть участь, є невеликою і звичайно

обмежується провідниками священства, близькими членами сім'ї і близькими товаришами, наприклад, братами-служителями. Запрошення великої кількості членів сім'ї, друзів і провідників допомагати у виконанні обряду або наданні благословення не заохочується. Якщо задіяно надто багато людей, це може спричинити незручність і відволікти від духу обряду. Вимагається участь лише тих, хто виконує обряд, і тих, хто головує. Решта підтримує того, хто промовляє слова обряду.

Якщо кілька братів беруть участь у виконанні обряду або наданні благословення, кожен з них легенько кладе свою праву руку на голову людини (або підкладає її під немовля, яке благословляють), а ліву руку---на плече брата, який знаходиться ліворуч від нього.

Хоча кількість братів, які стоять у колі, коли для людини виконується обряд або вона отримує благословення, є обмеженою, як правило, членів сім'ї запрошують бути присутніми.

Провідники заохочують гідних братів, які мають необхідне священство, виконувати обряди для членів своєї сім'ї чи давати їм благословення або брати в цьому участь.

20.1.2

Гідність, щоб брати участь у виконанні обрядів або наданні благословень

Тільки носій Мелхиседекового священства, який є гідним мати храмову рекомендацію, може промовляти слова обряду конфірмації особи в члені Церкви, дарування Мелхиседекового священства, висвячення особи в чин у цьому священстві або рукопокладання особи на служіння в церковному покликанні.

Скеровуючись Духом та інструкціями, наведеними в наступному абзаці, єпископи і президенти колів мають бути обачними, коли дозволяють носіям священства, які не є цілком гідними відвідування храму, бути виконавцями або учасниками деяких обрядів і надання благословень. Однак головуючі чини повинні не давати дозвіл на участь в обряді, якщо носій священства має нерозв'язані тяжкі гріхи.

Єпископ може дозволити батькові, який має Мелхиседекове священство, благословити своїх дітей і надати їм ім'я, навіть якщо батько не є цілком гідним увійти до храму. Також єпископ може дозволити батькові, який є священником або носієм Мелхиседекового священства, христити своїх дітей або висвятити своїх синів у чини в Аароновому священстві. Носій Мелхиседекового священства за подібних обставин може отримати дозвіл стояти в колі під час конфірмації своїх дітей, дарування Мелхиседекового священства його синам або рукопокладання його дружини або дітей. Однак він не може діяти в ролі особи, яка промовляє слова обряду.

20.1.3

Виконання обряду чи надання благословення в іншому приході

Щоб діяти в ролі особи, яка промовляє слова обряду під час благословення і надання імені дитині, хрищення або конфірмації людини, висвячення чоловіка в чин священства або освячення могили, носій священства, який знаходиться за межами свого приходу, повинен показати головуючому чину дійсну храмову рекомендацію або чинний бланк "Рекомендація на виконання обряду", підписаний членом його єпископату.

20.1.4**Виконання обрядів людьми, які мають вади, і для таких людей**

Настанови щодо виконання обрядів людьми, які мають вади, і для таких людей знаходяться в *Довіднику 1*, 16.1.8 і 16.1.9.

Настанови щодо усного перекладу обрядів для глухих людей або тих, хто має вади слуху, див. у 21.1.26 цього Довідника.

20.1.5**Переклад обрядів і благословень**

Настанови щодо перекладу обрядів і благословень наведені в *Довіднику 1*, 16.1.2.

20.1.6**Інструкції щодо виконання обрядів і надання благословень**

Наступні публікації містять інструкції щодо виконання обрядів і надання благословень:

1. Цей розділ довідника
2. *Путівник для сім'ї*, сторінки 18--25
3. *Обов'язки і благословення священства, частина Б*, сторінки 42--47

Використовуючи ці видання, провідники священства навчають братів як виконувати обряди і давати благословення. Провідники переконуються, що кожен носій священства має *Путівник для сім'ї* або посібник *Обов'язки і благословення священства, частина Б*, щоб у нього був власний примірник цих настанов.

Провідники не повинні видавати чи використовувати інші публікації, в яких наведено інструкції щодо обрядів, благословень або молитов, якщо вони не схвалені Першим Президентством.

20.2**Надання імені і благословення дітей****20.2.1****Загальні настанови**

“Кожний член Церкви Христа, маючи дітей, повинен приводити їх до старійшин перед Церквою, і вони повинні покласти руки на їхні голови в ім'я Ісуса Христа і благословити їх у Його ім'я” (УЗ 20:70). Відповідно до цього одкровення тільки носії Мелхиседекового священства можуть брати участь у наданні імені і благословенні дітей. Провідники священства повинні повідомляти членів Церкви про цю інструкцію перед наданням імені і благословенням їхніх дітей. Разом з тим, зберігаючи святість характеру цього благословення, провідники мають зробити все можливе, щоб не спричинити збентеження чи не викликати образи в окремих людей або сімей.

Звичайно діти отримують ім'я і благословення під час зборів, які проводяться у неділю посту і свідчень у приході, в якому знаходиться запис про членство батьків.

20.2.2**Інструкції щодо надання імені дитині та її благословення**

Коли благословляють немовля, носії Мелхиседекового священства стають у коло і підкладають свої руки під немовля. Благословляючи старшу дитину, брати легенько кладуть руки на її голову. Особа, яка дає благословення:

1. Звертається до Небесного Батька.
2. Заявляє, що благословення дається повноваженням Мелхиседекового священства.
3. Дає дитині ім'я.

4. Промовляє слова благословення, як підказує Дух.
5. Закінчує свої слова в ім'я Ісуса Христа.

20.2.3

Запис і свідоцтво про благословення

Перед тим, як відбудеться благословення дитини, діловод приходу готує "Запис про благословення дитини". Після надання благословення, діловод пересвідчується, що цей бланк заповнений, і обробляє інформацію, що міститься в ньому, або відправляє бланк згідно з інструкціями на ньому. Діловод також готує свідоцтво про благословення. Єпископ підписує свідоцтво і він сам або діловод передає його батькам або опікунам дитини.

Якщо дитина народилася поза шлюбом, ім'я у записі про членство і у свідоцтві про благословення повинно співпадати з ім'ям у свідоцтві про народження або ім'ям, записаним у відділі державної реєстрації актів цивільного стану. Якщо не існує свідоцтва про народження або запису у відділі державної реєстрації актів цивільного стану, то ім'я дитині дають у відповідності до місцевих звичаїв.

20.3

Хрищення і конфірмація

20.3.1

Діти, які мають запис про членство

Під керівництвом головуючого чина діти, на яких створено запис про членство, мають бути охрищені та конфірмовані, коли їм виповнюється вісім років або при першій же нагоді невдовзі після цього. Це ті діти, для яких записи про членство в Церкві вже існують.

Єпископи приділяють особливу увагу семирічним дітям у приході, переконуючись, що їхні

батьки, провідники та вчителі Початкового товариства, а також ті, кого призначено служити їхнім сім'ям, допомагають їм підготуватися до хрищення і конфірмації. Провідники Мелхиседекового священства і Товариства допомоги також заохочують батьків навчати й готувати дітей до цих обрядів. Коли діти досягають восьмирічного віку, єпископ пересвідчується, що вони мають усі можливості прийняти євангелію та христитися і бути конфірмованими.

20.3.2

Навернені

Навернені мають бути охрищені та конфірмовані, якщо вони задовольняють вимоги, наведені в "Інструкціях щодо проведення співбесіди" у *Довіднику 1*, 16.3.3.

Хрищення навернених визначається як хрищення (1) людей віком дев'яти років і більше, які ніколи не були хрищені та конфірмовані і (2) восьмирічних дітей, чий батьки не є членами Церкви або їх було хрищено і конфірмовано водночас з дітьми.

20.3.3

Співбесіда перед хрищенням і конфірмацією

Єпископ або призначений радник проводить співбесіду перед хрищенням і конфірмацією з восьмирічними дітьми, які мають запис про членство і з восьмирічними дітьми, які не мають запису про членство, але в яких принаймні один з батьків чи опікунів є членом Церкви.

Місіонери повного дня проводять з наверненими співбесіду перед хрищенням і конфірмацією (як це визначено в 20.3.2).

Інструкції щодо проведення співбесід наведені в *Довіднику 1*, 16.3.3.

20.3.4**Христильні служби**

Христильні служби мають бути простими, короткими та духовними. Звичайно провідники приходу або колу проводять щомісячні христильні служби для всіх восьмирічних дітей, які мають запис про членство в приході чи колі. Члени Церкви не повинні просити, щоб ці служби проводилися в якийсь особливий час або тільки для них, чи визначати зміст христильної служби.

Серед людей, яких можна запросити на христильну службу, можуть бути члени сім'ї, інші родичі, друзі, провідники священства, брати-служителі та сестри-служительки, чини й учителі допоміжних організацій, які будуть працювати з новим членом Церкви, та зацікавлені Церквою, яких зараз навчають місіонери. Інші члени приходу також можуть бути присутніми.

Христильні служби не повинні плануватися на вечір понеділка.

Служби, в яких бере участь лише один приход

Для восьмирічних дітей, які мають запис про членство. Член єпископату головує під час христильної служби для восьмирічних дітей, які мають запис про членство, якщо в службі бере участь лише один приход.

Член єпископату наглядає за плануванням цих христильних служб. Він може проводити служби сам або доручати це провіднику місіонерської роботи приходу. Провідники Початкового товариства можуть допомагати у плануванні служб під керівництвом єпископату.

Для навернених. Якщо можливо, член єпископату відвідує кожну службу хрищення навернених. Він головує, якщо в службі бере участь лише один приход, і на ній не присутній член президентства колу.

Під керівництвом єпископату провідник місіонерської роботи звичайно працює над плануванням цих христильних служб разом з місіонерами повного дня. Як правило, веде ці служби член єпископату або провідник місіонерської роботи приходу. Якщо жоден з цих провідників приходу не може бути присутнім, тоді провідник округу чи провідник зони місіонерів повного дня може планувати і вести служби з дозволу президента місії.

Служби, в яких беруть участь більше ніж один приход

Для восьмирічних дітей, які мають запис про членство. Член президентства колу звичайно головує під час христильної служби для восьмирічних дітей, які мають запис про членство, якщо в службі бере участь більше ніж один приход. Однак президентство колу може уповноважити головувати члена вищої ради. На службі повинен бути присутнім член єпископату з кожного приходу, які беруть у ній участь.

Президентство колу може призначити члена вищої ради наглядати за плануванням служб і проводити їх. Провідники Початкового товариства можуть допомагати в плануванні цих служб під керівництвом головуючих чинів.

Для навернених. Член президентства колу, як правило, головує над христильними службами для навернених, якщо в службі беруть участь більше ніж один приход. Однак президентство колу може уповноважити головувати члена вищої ради. На службі повинен бути присутнім член єпископату з кожного приходу, які беруть у ній участь.

Президентство колу може призначити члена вищої ради або єпископа наглядати за плануванням служб і проводити їх.

Планування христильних служб для навернених

Христильну службу слід планувати одразу ж, як тільки зацікавлений Церквою зобов'язався христитися. Як правило, христильні служби не відкладаються пізніше запланованої дати, окрім випадків, коли людина не підготовлена. Хрищення членів сім'ї не слід відкладати заради того, щоб батько міг отримати священство і сам виконати хрищення.

Христильні служби для навернених повинні плануватися за допомогою провідника місіонерської роботи приходу. Якщо служба запланована на неділю, час її проведення повинен бути таким, щоб це якнайменше перешкождало проведенню регулярних недільних зборів.

Складові христильної служби

Христильна служба може складатися з:

1. Музики до початку зборів.
2. Короткого привітання від провідника священства, який веде службу.
3. Вступного гімну і молитви.
4. Одного чи двох коротких виступів на євангельські теми, наприклад, про хрищення і Святого Духа.
5. Музичних номерів.
6. Виконання хрищення (див. 20.3.8).
7. Часу благоговійної атмосфери, що триває, поки учасники хрищення переодягаються в сухий одяг. Протягом цього часу може звучати музична інтерлюдія або співатися добре знайомі гімни і пісні Початкового товариства. Також місіонери повного дня можуть зробити короткі виступи, щоби розповісти про євангелію нечленам Церкви, які можуть бути серед присутніх.

8. Виконання конфірмації (лише для восьмирічних дітей, які мають запис про членство, якщо їх не конфірмуватимуть під час зборів посту й свідчень; див. 20.3.9 і 20.3.10).

9. Нагоди для новонавернених поділитися своїм свідченням, якщо вони того бажають.

10. Заключного гімну і молитви.

11. Музики після зборів.

20.3.5

Христильна купіль

Місіонери координують використання ними христильної купелі з відповідальним єпископом або іншою людиною, призначеною президентством колу. Розклад використання купелі має дозволяти місіонерам христити один раз на тиждень або частіше, якщо треба. Однак місіонери не повинні очікувати, що зможуть користуватися купіллю у непідходящий час. За використання купелі гроші не сплачуються.

Біля христильної купелі повинна постійно знаходитися відповідальна доросла людина поки купіль наповнюється і весь час, поки воду не буде спущено, а кімнату з купіллю—зачинено. Одразу після проведення кожної служби хрищення воду з купелі необхідно випустити, а купіль помити. Завжди, коли в купелі є вода, необхідно вживати відповідні заходи безпеки.

Коли купіль не використовується, усі двері до неї мають бути зачинені та замкнені.

Якщо неможливо скористатися христильною купіллю, можна використати для хрищення будь-яку безпечну водойму, якщо вона достатньо велика, щоб в ній можна було занурити людину і щоб поруч з цією людиною у воді міг стояти носій священства, який виконує хрищення. Вода для хрищення не освячується.

20.3.6**Одяг для хрищення**

Людина, яка христить, і людина, яку христять, одягаються в біле вбрання, яке, намокнувши, не стає прозорим. Під час виконання хрищення, людина, яка одержала ендаумент, має на собі храмовий одяг під цим вбранням.

Місцеві підрозділи Церкви повинні мати необхідне христильне вбрання і не брати гроші за його використання. Це вбрання купується з бюджетних фондів. Єпископ може попросити членів Церкви прати й лагодити це вбрання.

20.3.7**Свідки хрищення**

Двоє священиків або носіїв Мелхиседекового священства мають бути свідками кожного хрищення, аби пересвідчитися, що його було виконано належним чином. Хрищення потрібно повторити, якщо слова не були сказані точно так, як їх дано в книзі Учення і Завіти 20:73, або якщо частина тіла чи вбрання особи не була повністю вкрита водою.

20.3.8**Інструкції для виконання хрищення**

Під керівництвом головуючого авторитета священик або носій Мелхиседекового священства може виконати обряд хрищення. Для цього він:

1. Стоїть у воді разом з людиною, яку буде христити.
2. Тримає цю людину за правий зап'ясток своєю лівою рукою (для зручності й безпеки); а людина, яку христять, тримається за лівий зап'ясток носія священства своєю лівою рукою.
3. Піднімає свою праву руку, зігнувши її у лікті під прямим кутом.

4. Називає повне ім'я людини і каже: "Уповноважений Ісусом Христом, я хрищу тебе в ім'я Батька і Сина, і Святого Духа. Амінь" (УЗ 20:73).

5. Людина затискує ніздрі правою рукою (для зручності); потім носій священства кладе свою праву руку на верхню частину спини людини й занурює її, разом із одягом, повністю у воду.

6. Допмагає людині піднятися з води.

Хрищення навернених, як правило, виконуються носієм священства з приходу або одним з місіонерів, який навчав людину. Навернений також може попросити, щоб хрищення виконав інший член Церкви, який може це зробити.

20.3.9**Конфірмація і надання дару Святого Духа**

Після хрищення людину конфірмають у члени Церкви, і вона отримує дар Святого Духа (див. УЗ 20:41). Людина стає членом Церкви тільки після того, як обидва обряди---хрищення і конфірмація---виконані та про це належним чином зроблено запис (див. Іван 3:5; УЗ 33:11).

Єпископ тримає ключі для конфірмації восьмирічних дітей, які мають запис про членство. Президент місії тримає ключі для конфірмації навернених. Однак єпископ наглядає за виконанням цього обряду як для восьмирічних дітей, які мають запис про членство, так і для навернених. Єпископ пересвідчується, що він виконується невдовзі після хрищення.

Восьмирічні діти, які мають запис про членство, можуть бути конфірмовані під час христильної служби або під час причасних зборів у приході, на території якого вони проживають, бажано під час зборів посту й свідчень.

Навернених конфірмають на будь-яких причасних зборах приходу, на території якого вони

проживають, бажано наступної неділі після їхнього хрищення. Навернених не конфірмають на службі хрищення.

Принаймні один член єпископату бере участь у цьому обряді. Якщо наверненого навчали місіонери-старійшини, єпископ може запросити їх взяти участь у конфірмації.

Єпископ не проводить окремої співбесіди перед цим обрядом.

20.3.10

Інструкції для виконання конфірмації

Під керівництвом єпископату один чи більше носіїв Мелхиседекового священства можуть брати участь у конфірмації. Вони легенько кладуть свої руки на голову людини. Тоді той, хто виконує обряд:

1. Називає повне ім'я людини.
2. Заявляє, що обряд виконується повноваженням Мелхиседекового священства.
3. Затверджує людину членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.
4. Використовує слова “Прийми Святого Духа” (а не “прийми дар Святого Духа”).
5. Промовляє слова благословення, як підказує Дух.
6. Закінчує свої слова в ім'я Ісуса Христа.

20.3.11

Запис і свідоцтво про хрищення і конфірмацію

Коли єпископ або призначений радник проводить співбесіду з восьмирічною дитиною, він заповнює “Запис про хрищення і конфірмацію” згідно з інструкціями на бланку. Після хрищення і конфірмації діловод приходу використовує інформацію, яка міститься у “Записі про

хрищення і конфірмацію”, щоб оновити запис про членство дитини.

Якщо співбесіду з наверненим кандидатом на хрищення проводить місіонер повного дня, він заповнює всі рядки бланку “Запис про хрищення і конфірмацію”, за винятком інформації про конфірмацію. Під час христильної служби місіонери передають цей бланк єпископові або одному з його радників. Після конфірмації єпископ або діловод приходу заповнює інформацію про конфірмацію. Після цього діловод приходу повертає дві копії бланку місіонерам повного дня. Місіонери відсилають одну копію до офісу місії для створення запису про членство.

Правильне заповнення і відправлення “Запису про хрищення і конфірмацію” є дуже важливим для оновлення або створення запису про членство.

Після конфірмації діловод приходу готує свідоцтво про хрищення і конфірмацію. Єпископ підписує свідоцтво і він сам або діловод вручає його новому члену Церкви.

Офіційне ім'я людини, як воно визначається чинним законодавством або звичаєм, має бути записаним у “Записі про хрищення і конфірмацію” та у свідоцтві.

20.4

Причастя

20.4.1

Загальні настанови

Члени Церкви зустрічаються у Суботу, щоб поклонятися Богу і причащатися (див. УЗ 20:75; 59:9). Під час цього святого обряду вони причащаються хлібом і водою на згадку про жертву Спасителя—Його плоть і кров—та для поновлення своїх завітів (див. Матвій 26:26-28; Переклад Джозефа Сміта, Марк 14:20-25; Лука 22:15-20; 3 Нефій 18; Мороній 6:6).

На кожних причасних зборах під керівництвом єпископату носії священства благословляють причастя і розносять його присутнім. Як правило, ці обов'язки виконують носії Ааронового священства. Під керівництвом єпископату президент кворуму дияконів має привілей і обов'язок запрошувати інших допомагати в рознесенні причастя. Якщо недостатньо дияконів, він радиться з членом єпископату, щоб визначити, кого можна попросити допомагати.

Як правило, насамперед слід запрошувати розносити причастя вчителів і священників у Аароновому священстві, а вже потім носіїв Мелхиседекового священства. Якщо є достатня кількість носіїв Ааронового священства, не слід запрошувати носіїв Мелхиседекового священства благословляти і розносити причастя на регулярній основі.

Кожен носій священства, який бере участь у цьому обряді, повинен розуміти, що він діє від імені Господа. Єпископат заохочує носіїв священства розмірковувати про Спасителеву Спокуту під час підготовки, благословення і рознесення причастя. Єпископат також спостерігає за тим, щоб носії священства ставилися благоговійно й з повагою до виконання ними цього обряду.

Ті, хто благословляє і розносить причастя, повинні бути скромно одягнуті, мати гарний вигляд і бути чистими. Одяг або прикраси не повинні привертати до себе увагу або відволікати членів Церкви протягом обряду причастя. Рекомендується бути у білій сорочці з краваткою, оскільки вони додають обряду урочистості. Однак вони не повинні вимагатися в якості обов'язкової умови для участі носія священства. Також не слід вимагати, щоб усі виглядали однаково в одязі та зовні. Єпископи мають бути обачними, коли дають молодим чоловікам такі настанови, враховуючи їхні фінансові обставини та зрілість у Церкві.

Священна природа цього обряду вимагає найбільшої уважності та підготовки, щоб забезпечити порядок і благоговіння. Доручення благословляти і розносити причастя повинні робитися заздалегідь. Ті, хто бере участь, повинні благоговійно сидіти на своїх місцях до початку зборів.

Рознесення причастя має відбуватися просто й ненав'язливо, без надмірної формальності. Від тих, хто розносить причастя, не потрібно вимагати якихось особливих постав або дій, на кшталт тримання лівої руки за спиною. Процес рознесення причастя не повинен привертати до себе увагу або відволікати від мети обряду.

Носії священства повинні ретельно мити руки з милом чи використовувати одноразові вологі серветки або інші дезінфікуючі засоби перед підготовкою, благословенням або рознесенням причастя.

Носії священства, які вчинили тяжкий гріх, не повинні готувати, благословляти чи розносити причастя, поки не покаються й не розв'яжуть цю проблему зі своїм єпископом.

Хоча причастя призначено для членів Церкви, єпископат не повинен оголошувати, що воно буде розноситися тільки для членів Церкви, і ніщо не повинно робитися, аби перешкоджати причащатися нечленам Церкви.

20.4.2

Підготовка причастя

Вчителі, священники та носії Мелхиседекового священства можуть готувати причастя. Перед початком зборів ті, хто готує причастя, повинні переконатися, що в тацях для хліба лежить нерозламаний хліб, у тацях для води знаходяться чашечки, заповнені свіжою водою, і скатертини лежать в належному місці. Після зборів ці брати прибирають таці та скатертини.

Скатертини для причастя повинні бути білими, непрозорими, чистими та випрасуваними. Таці для причастя мають бути чистими. Таці для причастя і чашечки можна одержати через Розподільчу службу Церкви.

20.4.3

Благословення і рознесення причастя

Причастя можуть благословляти священники і носії Мелхиседекового священства. Розносити причастя можуть диякони, вчителі, священники і носії Мелхиседекового священства.

Коли зібрання співає причасний гімн, носії священства, які будуть благословляти причастя, благоговійно встають, відкривають таці з хлібом, накриті скатертиною, і розламують хліб на маленькі шматочки. Коли вони закінчують розламувати хліб, то сідають і приєднуються до співу гімну. Причасний гімн не може бути замінений виступом соліста-вокаліста або інструментальною музикою.

Після гімну людина, яка благословляє хліб, стає на коліна й промовляє причасну молитву для хліба. Причасні молитви були відкриті Господом (див. УЗ 20:77, 79; Мороній 4--5). Єпископ стежить за тим, щоб вони промовлялися виразно, точно і з повагою. Якщо людина, яка благословляє причастя, помиляється в слові, але сама цю помилку виправляє, то подальших виправлень робити не треба. Якщо людина не виправляє помилки, єпископ вказує, що людина повинна повторити молитву правильно. Роблячи це, єпископ має бути обережним, щоб не викликати збентеження або не відволікти увагу від священної природи обряду.

Після молитви диякони чи інші носії священства благоговійно і впорядковано розносять хліб присутнім. Головуючий чин першим отримує причастя. Єпископ (або у його відсутність радник) головує на причасних зборах, якщо член президентства колу, територіальний сімдесятник або генеральний авторитет не сидить на подіумі.

Член вищої ради не головує і не одержує причастя першим.

Коли головуючий чин отримує причастя, інші, хто розносить причастя, можуть іти до призначених їм місць.

Після того як носій священства передає причасну тацю членові Церкви, інші, для зручності, можуть передавати тацю одне одному.

Коли брати закінчують рознесення хліба, вони повертають таці до причасного столу. Ті, хто прислуговує за причасним столом, накривають скатертиною таці з хлібом і відкривають таці з водою. Людина, яка благословляє воду, стає на коліна й проголошує причасну молитву для води (див. УЗ 20:79), замінюючи слово *вино* на слово *вода*.

Після молитви диякони чи інші носії священства розносять воду присутнім. Після закінчення вони повертають таці до причасного столу, чекають поки ті, хто прислуговує за причасним столом, накривають таці, а потім з благоговінням сідають на свої місця.

Кожний, хто відвідує збори, має зберігати благоговіння протягом усього обряду благословення й рознесення причастя.

Музика не повинна звучати протягом молитви, під час і одразу після рознесення причастя.

20.4.4

Причастя для членів Церкви, які не можуть відвідати причасні збори

Див. "Причасні служби за незвичайних обставин" у 18.2.2.

20.5

Освячення олії

Оливкова олія повинна бути освячена одним або кількома носіями Мелхиседекового

священства до того, як її будуть використовувати для помазування хворих або страждених. Ніякої іншої олії використовувати не можна. Щоб освятити олію, носій священства:

1. Тримає відкриту посудину з оливковою олією.
2. Звертається до Небесного Батька.
3. Заявляє, що діє повноваженням Мелхиседекового священства.
4. Освячує олію (не посудину) і призначає її для помазання і благословення хворих і страждених.
5. Закінчує в ім'я Ісуса Христа.

Члени Церкви не повинні приймати освячену олію внутрішньо або наносити її на уражені частини тіла.

20.6

Благословення хворих

20.6.1

Загальні настанови

Лише носії Мелхиседекового священства можуть благословляти хворих чи страждених. Як правило, хворого благословляють двоє або більше носіїв священства, але, якщо потрібно, і один може виконати як помазання, так і запечатування. Якщо немає освяченої олії, благословення все ж можна дати повноваженням священства без помазання олією.

Батько, який має Мелхиседекове священство, звичайно повинен благословляти хворих членів своєї сім'ї.

Брати повинні давати благословення хворим на прохання самих хворих або тих, хто дуже турбується про них, щоб це благословення виконувалося відповідно до їхньої віри (див. УЗ

24:13--14; 42:43--44, 48--52). Носії Мелхиседекового священства, які приходять до лікарень, не повинні домагатися можливостей давати благословення хворим.

Якщо людина просить більше одного благословення для видужання від однієї й тієї ж хвороби, носію священства не треба помазувати її олією після першого благословення. Натомість він дає благословення покладанням рук і повноваженням Мелхиседекового священства.

Благословення хворих складається з двох частин: помазання олією та запечатування помазання.

20.6.2

Помазання олією

Помазання виконується одним носієм Мелхиседекового священства. Він:

1. Капає краплю освяченої олії на голову людини.
2. Легенько кладе свої руки на голову людини і називає її повне ім'я.
3. Заявляє, що діє повноваженням Мелхиседекового священства.
4. Заявляє, що він помазує олією, яку було освячено для помазання та благословення хворих і страждених.
5. Закінчує свої слова в ім'я Ісуса Христа.

20.6.3

Запечатування помазання

Як правило, двоє або більше носіїв Мелхиседекового священства легенько кладуть свої руки на голову людини. Той, хто запечатує помазання:

1. Називає повне ім'я людини.

2. Заявляє, що він виконує запечатування помазання повноваженням Мелхиседеківського священства.
3. Промовляє слова благословення, як підказує Дух.
4. Закінчує свої слова в ім'я Ісуса Христа.

20.7

Дарування священства і висвячення в чин

Президент колу наглядає за даруванням Мелхиседеківського священства і висвяченням у чини старійшини і первосвященика. Однак єпископ, як правило, рекомендує кандидатури для цих висвячень. Інструкції щодо рекомендації кандидатур, співбесід та представлення цих братів для підтримки голосуванням наведені в *Довіднику 1*, 16.7.1.

Єпископ наглядає за даруванням Ааронового священства і висвяченням у чини диякона, учителя і священика. Підних братів потрібно висвячувати, коли вони досягають такого мінімального віку:

Диякон---12 років

Учитель---14 років

Священик---16 років

Інструкції щодо проведення співбесід з цими братами і представлення їх для підтримки голосуванням наведені в *Довіднику 1*, 16.7.2.

20.7.1

Інструкції для виконання висвячення

Коли необхідні співбесіди і затвердження проведені:

1. Президент колу (або хтось під його керівництвом) може висвятити сам або уповноважити

іншого носія Мелхиседеківського священства висвятити людину в чин старійшини. Тільки носії Мелхиседеківського священства можуть стояти в колі під час висвячення.

2. Президент колу (або хтось під його керівництвом) може висвятити сам або уповноважити іншого первосвященика висвятити людину в чин первосвященика. Тільки первосвященики можуть стояти в колі під час висвячення.
3. Єпископ (або хтось під його керівництвом) може висвятити людину в чин диякона, вчителя або священика. Тільки священики і носії Мелхиседеківського священства можуть діяти в ролі особи, яка промовляє слова обряду або стояти в колі під час висвячення.

Щоб брати участь у висвяченні, людина повинна (1) бути священиком або носієм Мелхиседеківського священства і (2) мати таке саме або вище повноваження священства, ніж те, що буде надаватися через обряд. Наприклад, старійшина не повинен стояти в колі, коли висвячують первосвященика або коли чоловіка рукопокладають в чин, для якого вимагається, щоб він був первосвящеником.

Щоб виконати висвячення у священство, один або більше уповноважених носіїв священства легенько кладуть свої руки на голову людини. Потім носій священства, який висвячує, робить наступне:

1. Називає повне ім'я людини.
2. Називає повноваження, яким виконується висвячення (Ааронове чи Мелхиседеківське священство).
3. Дарує Ааронове чи Мелхиседеківське священство, якщо його не було даровано раніше.
4. Висвячує людину в чин Ааронового чи Мелхиседеківського священства і надає права, владу й повноваження цього чину. (Ключі священства не надаються під час дарування

священства або висвячення в один з цих чинів).

5. Промовляє слова благословення, як підказує Дух.
6. Закінчує свої слова в ім'я Ісуса Христа.

Висвячення є можливістю для надання благословення. Докладні поради та інструкції, як правило, надаються, коли людину навчають її обов'язкам, а не під час висвячення.

Висвячення не повинно затягуватися, щоб не бути схожим на формальне зібрання. Коли когось висвячують, немає потреби промовляти молитви, приносити свідчення або давати настанови.

20.7.2

Запис і свідоцтво про висвячення

Після висвячення людини в Мелхиседекове священство діловод колу переконується, що бланк “Запис про висвячення в Мелхиседекове священство” заповнений, і він відправляє його згідно з інструкціями на цьому бланку. Діловод колу або приходу також готує свідоцтво про висвячення, яке підписує президент колу. Провідник священства або діловод передає підписане свідоцтво членові Церкви.

Після висвячення в Ааронове священство діловод приходу переконується, що “Запис про висвячення в Ааронове священство” заповнено, і обробляє інформацію, яка міститься в ньому, або відправляє його згідно з інструкціями на бланку. Діловод колу також готує свідоцтво про висвячення. Єпископ підписує свідоцтво і він сам або діловод передає його членові Церкви.

Офіційне ім'я людини, як воно визначається чинним законодавством або звичаєм, має бути записаним у “Записі про висвячення” і у свідоцтві.

20.8

Батьківські благословення та інші благословення втішення і поради

Батьківські благословення та інші благословення священства даються під проводом Духа для того, щоб давати скерування і втішити.

Батько, який має Мелхиседекове священство, може давати батьківські благословення своїм дітям. Ці благословення можуть бути особливо корисними, коли діти йдуть до школи, їдуть на місію, одружуються, їдуть служити в армію або стикаються з особливими викликами. Сім'я може записати батьківське благословення у сімейному літописі, але воно не зберігається у церковних записах. Батьки повинні заохочувати дітей прагнути батьківських благословень у часи потреби.

Носії Мелхиседекового священства можуть також давати благословення втішення і поради членам сім'ї та іншим, хто їх про це просить.

Щоб дати батьківське благословення або інші благословення втішення і поради, один або більше носіїв Мелхиседекового священства легенько кладуть свої руки на голову людини. Потім носій священства, який дає благословення:

1. Називає повне ім'я людини.
2. Заявляє, що благословення дається повноваженням Мелхиседекового священства.
3. Промовляє слова благословення, як підказує Дух.
4. Закінчує свої слова в ім'я Ісуса Христа.

20.9

Освячення МОГИЛ

Людина, яка освячує могилу, повинна мати Мелхиседекове священство і бути

уповноваженою чином священства, який проводить цю службу. Щоб освятити могилу, він:

1. Звертається до Небесного Батька.
2. Заявляє, що діє повноваженням Мелхиседекового священства.
3. Освячує й посвячує ділянку поховання як місце спочинку для тіла померлого.
4. Молиться, щоб це місце було освяченим і захищеним до воскресіння (якщо доречно).
5. Просить Господа втішити сім'ю і висловлює думки, як підказує Дух.
6. Закінчує в ім'я Ісуса Христа.

За бажанням сім'ї замість молитви освячення може бути промовлена молитва біля могили.

Якщо тіло члена Церкви було піддано кремації, головуючий чин може на власний розсуд визначити, чи освячувати місце, де зберігатиметься попіл. Він бере до уваги бажання сім'ї, місцеві звичаї та закони країни. Якщо таке місце освячується, носій священства може адаптувати інструкції для освячення могили.

20.10

Рукопокладання чинів і вчителів

Див. 19.4.

20.11

Освячення домівок

Члени Церкви можуть освятити свої домівки як священні споруди, де може перебувати Святий Дух і де члени сім'ї можуть поклонятися, знаходити захист від світу, зростати духовно і готуватися до вічних сімейних стосунків. Якщо будинок знаходиться під борговим зобов'язанням, це не

є перешкодою для його освячення. На відміну від церковних споруд, домівки не посвячуються Господу.

Носій Мелхиседекового священства може освятити домівку владою священства. Якщо в домі немає носія Мелхиседекового священства, сім'я може запросити освятити домівку близького родича, брата-служителя або іншого носія Мелхиседекового священства. Або сім'я може зібратися разом і піднести молитву, яка включатиме слова, згадані у попередньому абзаці, та інші слова за підказкою Духа.

20.12

Патріарші благословення

20.12.1

Загальні настанови

Кожен гідний, охрищений член Церкви має право і повинен отримати патріарше благословення, в якому дається натхненне скерування від Господа. Провідники Церкви і батьки заохочують членів Церкви готуватися духовно, щоб отримати свої патріарші благословення.

Єпископ або призначений радник проводить співбесіду з членами Церкви, які хочуть отримати патріарші благословення. Якщо член Церкви гідний, провідник, який проводить співбесіду, виписує й підписує "Рекомендацію для отримання патріаршого благословення".

Президенти колів і єпископи, яким потрібна додаткова інформація про патріарші благословення, можуть звернутися до наступних джерел:

Довідник 1, 16.12

Інформація і поради для патріархів

Всесвітні збори навчання провідництва:

Патріарх

20.12.2**Отримання патріаршого благословення**

Члени Церкви повинні йти до патріарха сповнені молитви і у недільному вбранні. Вони можуть поститися, але піст не є обов'язковим.

Кожне патріарше благословення є священним, конфіденційним і особистим. Тому воно надається приватно, але обмежена кількість членів сім'ї можуть бути присутніми.

Члени Церкви не повинні порівнювати благословення і не повинні ділитися ними з іншими, за винятком близьких членів сім'ї. Патріарші благословення не слід читати на церковних або інших публічних зборах.

Якщо патріарше благословення не містить проголошення родоводу, патріарх може пізніше дати доповнення щодо проголошення родоводу.

20.12.3**Одержання копій патріаршого благословення**

Людина, яка отримала патріарше благословення, повинна дбайливо зберігати отриману нею

копію цього благословення. Однак, якщо цю копію загублено або знищено, у патріарха можна отримати іншу копію, якщо у нього все ще є оригінал у швидкозшивачі з благословеннями. Якщо оригінал вже було відправлено до Головного управління Церкви, копію можна отримати за адресою:

Patriarchal Blessings
15 East North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-1600
Телефон: 1-801-240-3581

Людина, яка робить запит на отримання копії свого патріаршого благословення, повинна вказати своє повне ім'я, номер запису про членство (якщо є в наявності) і дату народження. Якщо можливо, людина повинна вказати ім'я патріарха і приблизну дату отримання благословення.